

சிதையும் தருவாயில் குடும்ப உறவுகள்.....

முனைவர் அ.சஜீன், தூத்தூர்.

Family Relationships

ஒரு பெண் கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகையின் போது சென்னையிலிருந்து ஒரு ஓம்னி பேருந்தில் ஏறுவதற்காக தனியார் பேருந்து நிலையத்தில் நின்று கொண்டிருந்தாள். அதே பஸ்ஸில் ஏறுவதற்காக ஒரு பையனும் நின்று கொண்டிருந்தான். பஸ் வந்ததும் இந்த இருவரும் வேறு பலருடன் பஸ்சின் உள்ளே சென்றார்கள். பையன் தன்னுடைய இருக்கையிலும் பெண் பெண்ணின் இருக்கையிலும் சென்று அமர்ந்தார்கள். சிறிது நேரத்தில் நடத்துனர் வந்து பெண்ணை பஸ்சிலிருந்து இறக்கி விட்டார். ஏனென்றால் அதே இருக்கைக்காக வேறு ஒரு பெயர் பதிவாகி அந்த பெண்ணும் வந்திருந்தாள். ஒரு இருக்கைக்காக இரு நபரின் பெயர் பதிவாகி இருந்ததுதான். விவாதம் நடந்தது. பெண்ணின் நிலை பரிதாபம். வேறு எங்கு செல்வது. எங்கும் எதிலும் இருக்கை கிடைக்காது. இரவு வேளை. திருப்பி விடுதிக்குப்போகவும் சிரமம். சிரமப்பட்டுதான் கோயம்பேட்டுக்கு வரமுடிந்தது.

அவள் தவறும் கிடையாது. காரணம் ஏற்கனவே இருக்கை பதிவாகிதான் பேருந்தில் ஏற முற்ப்பட்டாள். அனைத்து இருக்கைகளும் நிரம்பியிருந்தது. விவாதத்திற்கு பிறகு பெண்ணின் மேல் தவறு இல்லை என்பதனை அறிந்த ஒட்டுனர் அவளுக்கு வேறு இருக்கையை தயார் செய்து கொடுத்து நிம்மதியுடன் பிரயாணம் தொடர்ந்தது. பேருந்து நித்திரவிளையைத் தாண்டிய போதும் பையனும் பெண்ணும் பஸ்ஸில் தான் இருக்கிறார்கள். காலேஜ் ஸ்டாப் வந்தபோது இருவரும் இறங்கினார்கள். வீட்டிற்கு செல்வதற்காக ஒரே பாதையில் தான் செல்கிறார்கள். சிறிது நேரம் கழித்து பெண்ணின் பாதை மாறுகிறது. பையன் தன் வீட்டிற்கு செல்கிறான். சிறிது நேரத்தில் எனக்கு என் பெரியப்பா மகனிடமிருந்து ஒரு தொலை பேசி மூலம் செய்தி வருகின்றது. பஸ்ஸில் நடந்த நிகழ்வுகள் எனக்கு கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இருவருக்கும் தாங்கள் உறவினர்கள் தான் என்றும் அண்ணன் தங்கை உறவு வரும் என்றும் தெரியாது அண்ணனும் தங்கையும் ஒருவருக்கொருவர் அறியாதவர்களாக இருந்ததுதான். அந்தப்பெண் வேறு யாருமில்லை. என் மகள் தான். முன் அறிமுகம் இருந்திருந்தால் பெண்ணுக்கு உதவ பையன் முயன்றிருப்பான். எனக்கு உதவ யாரும் இல்லையே என்ற கவலை மாறி அந்த நேரத்தில் ஒரு தைரியம் வந்திருக்கும். இந்த இடத்தில் உறவுக்கான, அதன் பின்னால் மறைந்திருக்கிற ஆதரவு, அன்பு, அரவணைப்பு, உதவிக்கான தேடல் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது என்பதை கவனித்து பாருங்கள். அது இல்லாமல் போகும்போது எவ்வளவு மோசமான விளைவுகள் ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த சம்பவம் உணர்த்துகிறது அல்லவா!

தாய் தன் வேலையை மட்டும் கவனிக்கிறாளா? அல்லது தன் பிள்ளைகளை கவனிக்கும் வேலையையும் தன் கடமைகளில் ஒன்றாக

எடுத்துக்கொள்கிறாளா? உலகம் போகின்ற போக்கிக்கிர்க்கு ஏற்ப தன் குழந்தைகளும் செல்கின்றார்களா? தன்னுடையதும் தன் கணவனுடையதுமான சொந்தபந்தங்கள் ஏதுவும் யார் யாரென்று அவளுக்குத் தெரியுமா? தெரியாதென்றால் என்ன நஷ்டம்? என்று பெற்றோர்கள் இருக்கின்றார்களா? குழந்தைகளுக்கு குடும்ப சமூக உறவுகள் பற்றி பெற்றோர்கள் விழிப்புணர்வுகள் கொடுக்காமல் இருப்பதே இதற்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது. பெற்றோர்களுக்கு குழந்தைகளை கவனிக்க நேரமில்லை. ஒன்று இரண்டுடன் நிறுத்திக்கொள்வது சொந்தங்களை மறப்பதற்குத்தானா?

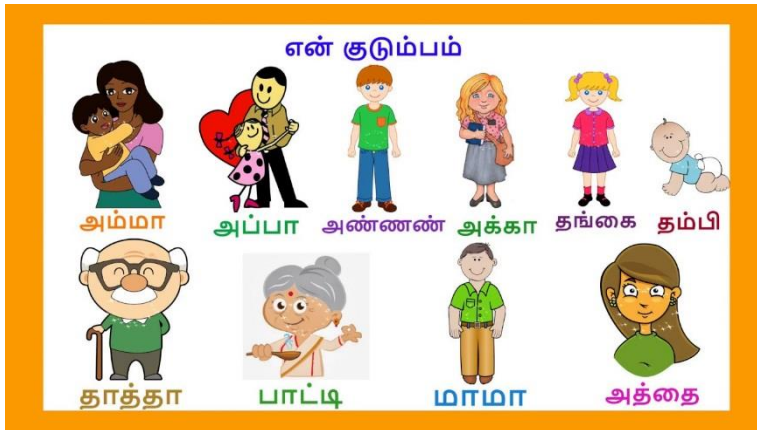
ஒரு சமூகத்தின் துவக்கமே குடும்பம் தான் என்பதனை பெற்றோர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். உறவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவது, பெற்றோரின் கடமையே. மேலும், நம் உறவினர்கள் பற்றிய சரியான உறவு

முறைகளை விவரித்து, உறவினர்களுக்கும் நமக்குமுள்ள ரத்த பாசத்தை, பிள்ளைகளுக்கு விவரிக்கும் போதுதான், நம் பிள்ளைகள் அதன் அருமையை உணர்வார்கள். இன்றைய

பெற்றோர்கள் நேற்றைய பிள்ளைகள். இன்றைய சமுதாயம் இவ்வாறு என்றால் நாளை தலை முறைகள் எப்படி இருக்கும்? உறவுகள் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் நாளை தலை முறைகளை பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தில் வேருன்றி நின்று வளர்ச்சிக்கேற்ப தங்கள் நிலையை மாற்றிக்கொள்ளவும், உயர் நிலையில் வளர்ந்தாலும் ஏழையாகிய தன் உறவினர்களையும் தன்னைப்போல் மதிக்க என்ன நடவடிக்கை தேவை என்பதனை ஆராய்வதுமே இந்தக்கட்டுரையின் நோக்கமாக இருக்கின்றது.

சான்றோர்கள், பெரியோர்கள், மத குருமார்கள் ஆகியோர்கள் பெற்றோர்களிடம் கெஞ்சிக்கேட்பதெல்லாம் குழந்தைகளை அறநெறியில் சமுதாய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு வளர்த்துவதுதான். கெட்டுப்போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு என்ன இலாபம்? குழந்தைகளுக்கு தன் பெற்றோர்களையும் சகோதர சகோதரிகளையும் மட்டும் தான் தெரிந்திருந்தால் போதுமா? இன்னும் முப்பது வருடத்திற்குள் அம்மா, அப்பா என்ற உறவு முறைகளைத்தவிர வேறு எந்த உறவுகளையும் யாரும் பயன்படுத்தமாட்டார்களாம் என்று ஒரு சில சிந்தனையாளர்கள் சொல்கின்றார்கள்.

உறவினர்களை பாசத்தோடு அழைக்கும் இனிமையான சொற்களுக்கு இன்று மரியாதை இல்லாமல் போயிருக்கின்றது. தனது தம்பி தன் வீட்டுக்கு

வந்தபோது தாய் தன் மகளிடம் “மாமா” என்று அழைத்தால் என்ன நஷ்டம் உனக்கு ? என்று கேட்கிறாள். வெட்கப்படுகிறாள் தன மகள். ஏனென்றால் அவ்வாறு அழைப்பது புதுமையாகவும் பழக்கமில்லாததாகவும் உள்ளதனால். நம் முன்னோர்கள் மிக சாதாரணமாக உபயோகிக்கும் சொல் இது. இதுபோன்ற உறவுகளை புதுப்பிக்கும் இனிமையான வார்த்தைகள் இன்னும் ஒரு சில வருடங்களில் பழக்கச்சொல்லில்லாமல் மறைந்து போகும் நிலை இன்று உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. குழந்தைப்பருவத்தில் தாய் தந்தையர்கள் மழலைகளுக்கு வார்த்தைகள் கற்றுக்கொடுக்கும் வேளைகளில்

அம்மா, அப்பா, அண்ணா, அக்கா என்றெல்லாம் கற்றுக்கொடுக்கின்றார்கள். எத்தனை காலம் இவை நிலைத்து நிற்கின்றது. குழந்தைகள் வளர வளர வார்த்தைகளும் வளவதற்கு பதிலாக மாய்ந்துபோகின்றது. வார்த்தைகள் மாயும் போது அத்துடன் உறவுகளிலும் விரிசல்கள் உருவாகின்றது. வார்த்தைகளை பயன் படுத்தினாலொழிய அது புழுக்கத்தில் வராது. அதுவாக அழிந்து போவதும் கிடையாது. அது அழிவதற்கு நாம் தான் காரணம்.

உறவினர்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு அப்பா, அம்மாவிற்கு நேரமில்லை. நேரத்தை உருவாக்குவதற்கு தவறி விடுகின்றார்கள். காரணம் அதனை விட வேறு முக்கிய விசயங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றார்கள். வெளியூர்களில் படிக்கச்செல்கின்றார்கள் குழந்தைகள். வீடுகளில் வாழும் போதே பந்த பாசங்கள் என்னவென்று தெரியாத குழந்தைகளுக்கு வெளியூர் செல்வது முற்றிலும் தொடர்பை துண்டிப்பதுபோன்று ஆகிறது. அம்மாவின் தங்கைதான் சித்தி, அல்லது அப்பாவின் தங்கை மற்றும் அக்கா தான் அத்தை என்பது கூட தெரியாத குழந்தைகள் ஏராளம். ஏனென்றால் படிப்பது ஆங்கில வழிக்கல்வி. ஆங்கிலத்தில் அம்மாவின் தங்கை, அப்பாவின் தங்கை, அப்பாவின் தம்பியின் மனைவி, மாமாவின் மனைவி போன்றோர்களை எல்லாம் ஆன்ட் (aunt) என்று சொல்கின்ற ஆங்கிலப் பதத்திற்கு பதிலாக ஆன்றி என்று கூறுகின்றார்கள். அண்ணன், தம்பி, அக்கா, தங்கை, சின்ன அண்ணன், பெரிய அண்ணன், சின்ன அக்கா, பெரிய அக்கா, சித்தப்பா, பெரியப்பா, அத்தை, மாமா, மச்சான், மச்சினி, அண்ணி, கொழுந்தனார், நாத்தனார்,தாய்மாமன், சித்தப்பா பையன், சித்தப்பா பொண்ணு, பெரியப்பா பையன்,பெரியப்பா பொண்ணு, அத்தை பையன், அத்தை பொண்ணு, மாமன் பொண்ணு, மாமன் பையன் போன்ற உறவு முறைகள்

சிதைகின்றனவா? ஏன் இன்றைய தலைமுறை உறவுகளை உறவுகளாக கருதுவதில்லை.

மச்சான் மச்சின உறவுகள் இன்றும் ஒருசில குடும்பங்களில் நிலைத்திருப்பதைப்பார்க்கிறோம். எவ்வளவு உண்மையான உறவு இது. மாமன், அத்தை மகன்கள் தான் மச்சான் மச்சின உறவு. தங்கை அல்லது அக்காவுக்கு வரும் வீட்டுக்காரரும் மச்சான், அத்தான் அல்லது அளியன் தான். இந்த உறவுகளை வைத்து திருமண பந்தங்களும் பெருமளவு இல்லையென்றாலும் சிறிதளவாவது நடப்பதுண்டு. இந்த தொடர்புகள் கடந்தகாலங்களில் மிக அதிகமாக நடை முறையில் இருந்துவந்தது. இந்த உறவிற்குள் திருமணங்கள் நடந்தால் குழந்தைகள் பிறக்கும்போது குறைப்பாட்டுடன் பிறப்பதாக விஞ்ஞான முடிவுகள் கூறியதால் இந்த உறவில் திருமணங்கள் நடப்பது குறைந்து வர ஆரம்பித்தது. தற்போது மச்சான் அல்லது மச்சினன் என்ற வார்த்தைகள் சிறிதாக மறந்து அதற்குப்பதிலாக மலையாள வார்த்தையாகிய அளியன் என்ற வார்த்தையை அளியா என்று உச்சரித்து பயன்படுத்துபவர்கள் ஏராளம். அந்த வார்த்தைக்கு உரிமை உள்ளவர்கள் அதனை பயன்படுத்தாமல் சிறு குழந்தை முதல் பெரியவர்கள் வரை எந்த தெருவில் சென்றாலும் அளியா என்று கூப்பிடும் குரல் கேட்கலாம். இவற்றின் அர்த்தங்கள் தான் என்ன?

இருவர் ஒரு வீட்டில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் ஒரு குழந்தையும் வீட்டில் உண்டு. இருவரில் ஒருவர் குழந்தையின் மாமாவும், மற்றொருவர் சித்தப்பாவும் ஆவார்கள். ஆங்கிலக்கல்வி படித்த குழந்தை ஆங்கில வார்த்தையாகிய அங்கிள் என்று பொதுவாக அழைக்கிறது. இதில் யார் அந்த குழந்தைக்கு பதில் கொடுப்பார்?

சந்தேகமே இல்லை. இருவரும் அங்கிள் தான். நீங்கள் குழந்தையின் அம்மாவின் அண்ணனாக இருந்தால் மாமா என்ற அழைப்பைக்கேட்டாலே மனம் உருகுதல்லவா.? இதுதான் பாசம். இதுதான் உறவு. இவையெல்லாம் எங்கு சென்றுவிட்டது? இனிமையான தமிழ் மொழியில் இதுபோன்று உறவுகளைக்குறிக்கின்ற எத்தனையோ வார்த்தைகள் உள்ளன?

இன்றைய இளைஞர்கள் நண்பர்கள் வீட்டுக்குச்சென்று பல மணி நேரம் செலவு செய்கிறார்கள். உறவினர் வீட்டில் விசேசத்திற்கு செல்ல நேரமில்லை. அதனால் வரும் நன்மை,பாசத்திற்கு விலை கொடுக்கமுடியுமா? அம்மா அப்பாவிடம் எதிர்பார்ப்பது போல் தான் சித்தி சித்தப்பாவிடமும் நம்முடைய எதிர்பார்ப்புகள். அவர்களும் நம்மிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதும் அதுதான்.

அப்பா அம்மாவுக்கு நிகரான பாசமுண்டோ இவ்வுலகில்! ஒரு வார்த்தையில் கவிதை சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் அது அம்மா பற்றி உள்ள கவிதையும் ஒரு வார்த்தையில் ஒரு வரலாறு சொல்ல ச்சொன்னால் அது அப்பா பற்றி உள்ள வரலாறும் தான்.

“ அன்னையிடம் நீ அன்பை வாங்கலாம்

தந்தையிடம் நீ அறிவை வாங்கலாம்

இரண்டும் இருந்தால் பேரை வாங்கலாம்

பேரை வாங்கினால் ஊரை வாங்கலாம் ”

என்ற கண்ணதாசனின் வரிகள் மிகத்தெளிவாக விளக்குகின்றது.

“கருவில் வளரும் மழலையின் உயிரில்
தைரியம் வளர்ப்பாள் தமிழ் அன்னை.....”

“ நூறு சாமிகள் இருந்தாலும் அது அம்மாவைப்போல் ஆகிவிடுமா?
கோடிக் கோடி கொடுத்தாலும் நீ தந்த அன்பு கிடைத்திடுமா?”

என்றெல்லாம் எத்தனையோ கவிதைகள் அம்மா அப்பாவின்
பெருமைகளையும் உறவுகளையும் பறைசாற்றுகின்றன. பெற்றோர்களே,
குழந்தைகளை உறவினர் வீட்டுக்கு அழைத்துச்செல்லுங்கள். விசேஷங்கள்
வரும்போது உறவினர்களை பிள்ளைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்துவது
சாலச்சிறந்தது. அவ்வப்போது ஒன்று சேர்ந்து சிறு சிறு கூட்டங்கள்,
உல்லாசப்பயணங்கள் போன்றவை அழியும் விளிம்பில் உள்ள உறவுகளை
தடுத்து நிறுத்த துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

